

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska**(Sprawa C-268/23)**

(2023/C 252/34)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i C. Valero, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Francuska**Żądania strony skarżącej**

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie podejmując środków niezbędnych w celu:
  - zapewnienia, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w 23 wskazanych w niniejszej skardze aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 15 000 zebrane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu zgodnemu z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG (¹), zgodnie z parametrami określonymi w załączniku I. B do dyrektywy lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu;
  - zapewnienia, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w 6 wskazanych w niniejszej skardze aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej od 10 000 do 15 000 zebrane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu zgodnemu z art. 4 dyrektywy 91/271, zgodnie z parametrami określonymi w załączniku I. B lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu;
  - zapewnienia, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w 58 wskazanych w niniejszej skardze aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej od 2 000 do 10 000, które odprowadzają ścieki do wód słodkich lub estuariów, zebrane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu zgodnemu z art. 4 dyrektywy 91/271, zgodnie z parametrami określonymi w załączniku I. B lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu;
  - zapewnienia, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. w 13 określonych w niniejszej skardze aglomeracjach, które mają równoważną liczbę mieszkańców wynoszącą powyżej 10 000, i które odprowadzają ścieki komunalne do odpowiednich wód uznanych za „obszary wrażliwe” w rozumieniu dyrektywy 91/271, wspomniane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż wtórne oczyszczanie lub inne równie skuteczne oczyszczanie zgodnie z art. 5 dyrektywy 91/271, przy poszanowaniu parametrów określonych w załączniku I. B do tej dyrektywy;
  - zapewnienia, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych z 87 aglomeracji określonych w niniejszej skardze były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych w miejscu, w którym się znajdują, oraz aby ich projektowanie uwzględniało sezonowe zmiany ładunku zgodnie z art. 10 dyrektywy 91/271;
  - zapewnienia, aby właściwe władze lub właściwe organy monitorowały zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych z 87 aglomeracji określonych w tej skardze w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami załącznika I. B zgodnie z procedurami kontrolnymi ustanowionymi w załączniku I. D, oraz jak wymaga tego art. 15 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 91/271;

Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 lub art. 5 w związku z załącznikiem I. B, art. 10 i art. 15 w związku z załącznikiem I. B i I. D do dyrektywy 91/271,

- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi cztery główne zarzuty.

Po pierwsze, Republika Francuska nie podjęła niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby w 87 aglomeracjach zebrane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu zgodnemu z art. 4 dyrektywy 91/271, przy poszanowaniu parametrów określonych w załączniku I. B do dyrektywy lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

Po drugie, Francja nie podjęła niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby w 13 aglomeracjach, które odprowadzają ścieki komunalne do obszarów wrażliwych, wspomniane ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż wtórne oczyszczanie lub inne równie skuteczne oczyszczanie zgodnie z art. 5 dyrektywy 91/271, przy poszanowaniu parametrów określonych w załączniku I. B do tej dyrektywy.

Po trzecie, Francja nie podjęła niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby w 87 aglomeracjach oczyszczalnie ścieków komunalnych były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych w miejscu, w którym się znajdują, oraz aby ich projektowanie uwzględniało sezonowe zmiany ładunku zgodnie z art. 10 dyrektywy 91/271.

Po czwarte, Francja nie podjęła niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby właściwe władze lub właściwe organy monitorowały zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w 87 aglomeracjach w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami załącznika I. B zgodnie z procedurami kontrolnymi ustanowionymi w załączniku I. D, oraz jak wymaga tego art. 15 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 91/271.

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. 1991, L 135, s. 40).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 26 kwietnia 2023 r. – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in./Telecom Italia SpA
i in.**

(Sprawa C-273/23, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in.)

(2023/C 252/35)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Telecom Italia SpA

Druga strona postępowania: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Fastweb SpA, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Tiscali Italia SpA, BT Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 97/33/WE (¹), w szczególności art. 5 tej dyrektywy, oraz dyrektywę 2002/22/WE (²), w szczególności art. 13 tej dyrektywy, które to przepisy mają zastosowanie *ratione temporis*, oraz zasady przejrzystości, najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że:

- a) dopuszczalne jest rozszerzenie z mocy ustawy w drodze uregulowania krajowego na operatorów telefonii komórkowej obowiązków udziału w finansowaniu niesprawiedliwych obciążeń wynikających ze świadczenia samej usługi powszechnej, bez uzależnienia tego od zweryfikowania przez krajowy organ regulacyjny, czy istnieje stosunek konkurencji lub zastępowalności między obciążanymi operatorami a operatorem wyznaczonym do świadczenia tej usługi na tym samym rynku właściwym w świetle prawa konkurencji?
- b) krajowe organy regulacyjne mogą, oprócz kryterium zastępowalności między usługami sieci stacjonarnej i usługami sieci komórkowej lub alternatywnie dla tego kryterium, stosować inne kryteria – a jeśli tak, to jakie – w celu zweryfikowania niesprawiedliwego charakteru obciążenia, aby uzasadnić nałożenie obowiązku finansowania na operatorów sieci komórkowych?

(¹) Dyrektywa 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w sektorze telekomunikacji w celu zapewnienia usługi powszechnej i interoperacyjności poprzez zastosowanie zasad zapewniania otwartej sieci (ONP) (Dz.U. 1997, L 199, s. 32).

(²) Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. 2002, L 108, s. 51).